

NOVEMBER 2019

Informatieblad

Onze Moeder de H. Kerk roept ons in november op edelmoedig te bidden en te offeren voor de zielen van de overleden gelovigen die nog loutering nodig hebben, voordat zij Gods aanschijn kunnen aanschouwen. Doen we dat bereidwillig! Misschien zijn onze vrienden en familieleden onder hen! Mag ik u vragen ook te bidden voor de zielenrust van Meneer Theodorus Maria Sluimer, die op 8 september jl., voorzien van de HH. Sacramenten van de Kerk, overleden is en op de 13^e september vanuit de St. Willibrordkerk in Utrecht begraven werd op het R.K. kerkhof te Maarssen. Meneer Sluimer was sinds 2015 na het overlijden van Mej. Maria Louisa Bastiaanse de hoofdvertaler voor ons Informatieblad. RIP

Verder wil ik in dit voorwoord mijn zorgen betreffende de Kerk met u delen, en geef daarom mijn preek van zondag 13 oktober jl. nog eens weer.

Het Evangelie van de 18^e zondag na Pinksteren gaf ons het relaas, waarin Jezus een lamme op zijn benen doet staan, en hem met kracht in de benen naar huis stuurt, om “te doen weten, dat de Mensenzoon de macht bezit op aarde zonden te vergeven!” En dit nu is een geheel enig goddelijk voorrecht van de Kerk, door God zelf haar in de handen gelegd! Wij belijden dit met de woorden van het Credo: dat we geloven in de “vergeving van de zonden”.

Zonder vergeving van de zonden is er geen toegang tot God. “Niets onreins zal er binnengaan.” *Apc. 21, 27* De oude heidenen, ook nog wel heidenen heden ten dage voelen dit goed aan en hebben allerlei reinigingen en rituelen tot verzoening. In het huidig nieuw heidendom zijn er vele oppervlakkige heidenen en vele goddelozen, waarmee het anders gesteld is, zij geloven, zonder meer op gelijke voet met God te staan, en om de waarheid is men niet zo zeer bekommerd.

De H. Augustinus zegt: “Indien er in de Kerk geen kwijtschelding van de zonden bestond, dan was er ook geen hoop op het toekomstige leven en de eeuwige vrijheid. Wij danken God, dat Hij aan Zijn Kerk dit geschenk toedeelde”. (*Pred. Verb., 4, 369, 3,2*) “De vergeving van de zonden is de bestaansgrond voor de Kerk op aarde; want ook het leven van de beste christen, het mag aan werken van gerechtigheid nog zo vruchtbaar zijn, kan zonder vergeving van de zonden niet geleid worden”. (*enchir. 64; 40:262*)

Daarbij komt nog dat er geen vergeving van de zonde is zonder een nieuw, heilig goddelijk leven. Waar en wanneer ook zonde door God wordt vergeven, gebeurt het juist daardoor, dat Hij de duisternis, de woestijn, de God-vijandige leegte in het mensenhart wederom vult met Zijn eigen licht en leven. Nog eens de H. Augustinus: “Het vuur, dat de zonde verdient, wordt als het ware door de stroom van barmhartigheid geblust”. (*in Ps. 143,8; 37:1861*) De

zon verdrijft de duisternis in de kamer juist door het binnendringen van haar licht. Daaruit volgt: kwijtschelding van de zonden is nieuw leven, is leven van God, is leven van Christus, en is in de kiem eeuwig leven.

Het gaat hier dus echt om heel aangrijpende waarheden en werkelijkheden van ons christelijk bestaan. En vandaar de Kerk! Vandaar de Missie! Om de mensen tot God te bekeren en te dopen. Eén naam zegt ons alles: Christus! Hij hernieuwt het aanschijn van de aarde! De duisternis van het heidendom heeft het licht van Christus nodig. Mgr. Lefebvre heeft het gezien in Afrika. De H. Mis heeft een zeer goede invloed, verandert de mensen, verandert hele dorpen ten goede. Er komt rust en vrede, rechtvaardigheid.

De bevrijdingstheologen preken sinds de jaren 1970 en '80 in Zuid Amerika geen bevrijding van zonde, maar van sociale onderdrukking, ongelijkheid en economische onrechtvaardigheid, en maken zo de mensen opstandig, zonder een christelijke basis te leggen, zonder de vrede met en van God te brengen.

In het Amazonegebied leven nog altijd heidense stammen bij wie dan geen direct kannibalisme meer voorkomt, maar waar nog wel andere gruwelijkheden zijn, zoals afgoderij, verering van Moeder Aarde, beoorlogen van elkaar, elkaars vrouwen afpakken, leven in polygamie en kinderen levend begraven.

En dan wordt er in het Vaticaan een Amazonesynode gehouden die zegt een inheemse “theologie” te willen aanvaarden, waarbij men wil afzien van de missionaire inspanning van de Kerk. Tegelijk wordt er een “ecotheologie” omarmt die missionarissen van de klimaatverandering uitstuurt om alle volkeren te leren luisteren naar de schreeuw van Moeder Aarde. Daarentegen, wanneer christenen respect voor God hebben, dan ook voor Zijn schepping!

Bij de opening van de synode was Paus Franciscus aanwezig bij een heidens ritueel in de Vaticaanse tuin. Dat het heidens was, werd bevestigd door Jonas Marcolino Macuxí, hoofd van de Macuxi-stam. Een vrouw leidde de ceremonie, en Moeder Aarde en twee vrouwelijke – volgens insiders – afgodsbeeldjes werden vereerd. De paus plantte een boom! De missionarissen hebben het kruis geplant! Bij deze synode komen de verkeerde mensen aan de microfoon!

Aanhangers van de bevrijdingstheologie. Hiervoor is te vrezen. Mensen met kritiek worden langs de kant gezet, bijv. de Duitse kardinaal G. Müller.

Paus Franciscus is een ware modernist en brengt schade aan het geloof. Nu zien we een consequent doorgevoerd modernisme, waarvoor op het Tweede Vaticaans Concilie gekozen is. Modernisme puur! Waarvoor Mgr. Lefebvre heeft gewaarschuwd! (Zie Informatieblad nr. 313, hoofdstuk 26 van *Zij heb-*

ben Hem Onttroond.) Iedereen heeft gelijk, als het geloof uit het menselijk onderbewustzijn komt. Laat dus de mensen in hun bosgodsdiensten! Missie is zinloos en beledigend. Er mag alleen nog sprake zijn van begeleiding en dialoog. (Juist de nieuwlichter missiebisshop E. Kraütler werd door een Braziliaan van racisme beschuldigd, omdat hij beweert dat de inheemsen het celibaat niet begrijpen!) Er zijn missionarissen die na het concilie de mensen niet meer aansporen katholiek te worden, die niet meer willen dopen. Er zijn er nu die zich na de dood laten cremen om door de indianen in een soep of bananengerecht gegeten te kunnen worden. Heidens! Er wordt tijdens de synode gesproken over opheffing van het celibaat, vrouwen in het ambt. Maar waarom dan nog wijden? Waarom niet gewoon leken zonder katholieke missie sturen, die onderricht geven, zieken verzorgen, helpen koken, enz.?

Het lijkt er op dat deze synode de indianen in het Amazonegebied wil gebruiken voor een plan, geïnspireerd niet door de H. Geest, maar door de Vrijmet-selarij enz., om de Kerk grondig te veranderen, en de besluiten – die nu nog onbekend zijn – vooral te gaan toepassen in landen, zoals bijv. Duitsland, Oostenrijk, enz., maar daar blijft het natuurlijk niet bij.

Enkele kardinalen spreken nu over geloofsafval en schisma. Ik wil hier verder niet op ingaan. Maar wij weten al langer waar het schisma ligt, niet bij Mgr. Lefebvre! Leve de Traditie van de katholieke Kerk, daar leeft de Kerk!

Op zaterdag 12 oktober jl. hielden we aanbiddingsdag in Gerwen in het kader van de voortdurende aanbidding van de FSSPX. Als vanouds waren de intenties:

1. De overwinning van de vijanden van de Kerk, zowel binnen als buiten de Kerk.
2. De bekering van Rome en van de bisschoppen.
3. De heiliging van de priesters en van de priesterkandidaten.
4. De opwekking van talrijke roepingen.

Overbodig?

Lees het Informatieblad, de artikelen uit het boek van Mgr. Lefebvre *Zij hebben Hem onttroond*. En alles wordt u duidelijk. Laten we bidden!

Pater Carlo de Beer

Opmerking: Voortzetting *Zij hebben hem onttroond* hoofdstuk 28 zal zijn in het volgende Informatieblad nummer 315.

Een Kerk op haar kop

Gesprek met Pater Davide Pagliarani,
Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X

Eerwaarde Pater, tot eind dit jaar worden belangrijke gebeurtenissen verwacht, zoals de Amazonesynode en de hervorming van de Romeinse Curie. Deze zullen een historische repercussie op het leven van de Kerk hebben. Welke plaats, denkt u, nemen deze gebeurtenissen in het pontificaat van Paus Franciscus in?

De indruk die katholieken vandaag hebben, is er één van een Kerk die aan de rand van een nieuwe catastrofe staat. Als wij terugblikken, dan was het Tweede Vaticaans Concilie slechts mogelijk, omdat dit concilie het resul-

taat was van decadentie, die de Kerk in de jaren voor de opening ervan had gevat: een dam brak onder de druk van een kracht die sinds enige tijd aan het werk was. Dit is wat de grote revoluties maakt, want de wetgever keurt goed en sanctioneert tevergeefs een situatie die reeds deels een feit is.

De liturgische hervorming was daarmee slechts het eindpunt van een experimentele ontwikkeling, die op het interbellum terugging en al een groot deel van de clerus had doordrongen. Onder dit pontificaat was *Amoris lætitia* de officiële bekrachtiging van een gebruik dat helaas reeds in de Kerk be-

staat, in het bijzonder wat het ontvangen van de Communie betreft voor personen die in staat van publieke zonden leven. Vandaag schijnt de situatie rijp te zijn voor verdere en zeer diepgaande hervormingen.

Kunt u uw mening over de apostolische exhortatie Amoris lætitia drie jaar na haar publicatie verder verklaren?

Amoris lætitia stelt in de geschiedenis van de Kerk van deze laatste jaren voor wat Hiroshima of Nagasaki voor de moderne Japanse Geschiedenis is: menselijk gesproken is de schade onherstelbaar. Het is zonder twijfel de meest revolutionaire daad van Paus Franciscus en tegelijkertijd de meest omstreden, ook buiten de Traditie, want het werkt zich direct op de huwelijksmoraal uit; het heeft vele geestelijken en gelovigen mogelijk gemaakt de aanwezigheid van ernstige fouten te onthullen. Ten onrechte wordt dit catastrofale document voorgesteld als het werk van een excentrieke en een met woorden provocerende persoonlijkheid – wat enkelen in de huidige paus willen zien. Dat is niet juist en het is inadequaat de vraag op deze manier te vereenvoudigen.

U schijnt aan te nemen dat dit gevolg onvermijdelijk was. Waarom bent u terughoudend om de huidige paus als een originele persoonlijkheid te beschrijven?

Amoris lætitia is de facto één van de gebeurtenissen, die vroeg of laat moest plaatsvinden op grond van de premissen die door het concilie vastgelegd

zijn. Kardinaal Walter Kasper had reeds toegegeven en beklemtoond dat de nieuwe ecclesiologie, namelijk die van het concilie, met een nieuw begrip van de christelijke familie overeenstemt.¹

Het concilie is in de eerste plaats ecclesiologisch, d.w.z. het stelt in haar documenten een nieuwe opvatting van de Kerk voor. Daardoor komt de door onze Heer gestichte Kerk niet meer met de Katholieke Kerk overeen. Ze is groter geworden: ze omvat ook de andere christelijke belijdenissen. Aldus zouden de orthodoxe en protestante gemeenschappen op grond van het Doopsel “kerkelijkheid” toekomen. Met andere woorden, de grote ecclesiologische nieuwigheid van het concilie is de mogelijkheid om op verschillende manieren en in verschillende mate tot de door onze Heer Jezus Christus gestichte Kerk te behoren. Vandaar het moderne begrip van de volledige of gedeeltelijke gemeenschap, men zou kunnen zeggen “met variabele geometrie”. De Kerk is structureel open en flexibel geworden. De nieuwe wijze van het toebehoren aan de Kerk, die uiterst elastisch en variabel is, en volgens welke alle christenen in dezelfde Kerk van Christus verenigd zijn, is de oorsprong van de oecumenische chaos.

Wij moeten niet denken dat deze theologische vernieuwingen abstract zijn, ze hebben uitwerkingen op het concrete leven van de gelovigen. Alle dogmatische dwalingen, die de Kerk aangaan, werken zich vroeg of laat op de christelijke familie uit, want de verbintenis van de christelijke huwelijkspartners is het beeld van de verbintenis tussen Christus en Zijn Kerk. Een oecu-

menische, flexibele en pan-christelijke Kerk beantwoordt aan een opvatting van de familie, waarin de huwelijksverplichtingen niet meer dezelfde waarde hebben, waarin de band tussen echtgenoten, tussen een man en een vrouw, niet meer op dezelfde wijze waargenomen of gedefinieerd worden: ook die worden flexibel.

Een Paus die met de principes van Vaticanum II overeenstemt

Kunt u dit nog wat verder uiteenzetten?

Concreet betekent het: zoals de “pan-christelijke” Kerk van Christus goede en positieve elementen buiten de katholieke eenheid bevat, zo zou er ook voor de gelovigen goede en positieve elementen buiten het sacramentele huwelijk zijn, in een burgerlijk huwelijk en ook in elke andere, willekeurige verbintenis. Zoals er geen onderscheid meer is tussen een “echte” Kerk en “valse” kerken – aangezien niet-katholieke kerken weliswaar onvolkomen, maar goed zijn – worden alle verbintenissen goed, omdat er altijd wel iets goed in zit, en wanneer het slechts liefde is.

Dat betekent dat men in een “goed” burgerlijk huwelijk – in het bijzonder wanneer ze tussen gelovige personen worden gesloten – bepaalde elementen van het sacramenteel christelijk huwelijk vinden. Niet dat men de beide op gelijk niveau moet plaatsen; het burgerlijk huwelijk is echter niet slecht an sich, maar gewoon minder goed! Tot dusver hebben we over goede en slechte handelingen, over leven in staat van genade of doodzonde gesproken. Nu zijn er slechts nog goede

of minder goede handelingen; vormen van leven die het christelijke ideaal geheel en al vervullen, en andere die er het slechts deels aan beantwoorden ... In één woord, een oecumenische Kerk strookt met een oecumenische familie, d.w.z. een familie, die naargelang behoeftes en gevoeligheden nieuw wordt samengesteld of samenstelbaar is.

Vóór het Tweede Vaticaans Concilie leerde de Kerk dat niet-katholieke christelijke belijdenissen zich buiten de schoot van de ware Kerk bevinden en daarom niet deel uitmaken van de Kerk van Jezus Christus. De leer uit de dogmatische Constitutie *Lumen gentium* (nr. 8) opent een weg om ze als deelrealisaties van Christus’ Kerk te erkennen.

Amoris laetitia is het onvermijdelijke resultaat van de nieuwe ecclesio-logie, die door *Lumen gentium* geleerd wordt, en evenzeer van de absurde opening naar de wereld, die door de pastorale Constitutie over de Kerk in de huidige wereld, *Gaudium et spes*, geprezen wordt.² En het christelijk huwelijk met *Amoris laetitia* lijkt inderdaad meer en meer op het huwelijk zoals de moderne tijd ze opvat en profaneert.

Bijgevolg is de objectief verwarrende leer van paus Franciscus geen zeldzame uitwas, maar het logische gevolg uit de beginselen, vastgelegd in het concilie. Hij trekt daaruit – althans voor het ogenblik – de slotconclusies.

Heeft deze nieuwe leer over de Kerk zich in een bijzonder theologisch concept gemanifesteerd?

Na het concilie verving het begrip “Gods Volk” het mystieke Lichaam

van Christus. Het is alomtegenwoordig in de nieuwe Codex van het Canonieke Recht, gepubliceerd in 1983. Maar in 1985 kwam het tot een heroriëntering. Het scheen dat het begrip “Gods Volk” hinderde, omdat het een afdrijving in de richting van de bevrijdingstheologie en het marxisme toeliet. Het werd door een ander begrip vervangen, dat evenzeer uit het concilie werd overgenomen: de ecclesiologie van de *communio*, die een uiterst elastische toebehoren tot de Kerk mogelijk maakt, zodat alle christenen in dezelfde Kerk van Christus zijn verenigd, maar dat betekent min of meer dat de oecumenische dialoog, zoals bij de samenkomst te Assisi in 1986, een conversatie in Babel is geworden, vergelijkbaar met een veelvlak, dat paus Franciscus zo graag ziet: “Een geometrische figuur, die vele verschillende facetten heeft. Het veelvlak weerspiegelt de samenloop van alle verschillen weer, die in deze hun originaliteit behouden. Niets lost op, niets wordt vernietigd, niets domineert”.³

Ziet u dezelfde ecclesiologische wortel aan de oorsprong van de hervormingen aangekondigd in het Instrumentum laboris van de komende Amazonasynode of in het hervormingsproject van de Romeinse Curie?

Alles heeft direct of indirect zijn oorsprong in een valse opvatting van de Kerk. Nogmaals, paus Franciscus trekt enkel de slotgevolgen uit de premissen door het concilie vastgelegd. Concreet: zijn hervormingen veronderstellen altijd een Kerk die luistert, een synodale Kerk, een Kerk die ingaat op de cultuur van volkeren en hun verwachtingen en eisen, in het bijzonder op de menselijke en natuurlijke omstandigheden; de leiding van de Kerk moet zich aan al deze dingen aanpassen en het gevolg ervan zijn.

De synodale Kerk, die altijd een luisterende moet zijn, is de nieuwste ontwikkeling van de collegiale Kerk, geprezen door het Tweede Vaticaans Concilie. Om een concreet voorbeeld

te geven, de Kerk moet volgens het *Instrumentum laboris* in staat zijn om elementen zoals lokale tradities van de geestaanbidding en de traditionele Amazonemedicijnen, die tot zogenoemde “exorcismen” oproepen, over te nemen en zich eigen te maken. Aangezien deze inheemse tradities in een geschiedenis dragende bodem geworteld zijn, volgt daaruit dat dit “Gebied een theologische plaats is, een bijzondere bron van Gods openbaring”. Daarom moeten we de rijkdom van deze inheemse culturen erkennen, want “de onoprechte openheid tegenover anderen, alsook een corporatistische houding die het heil slechts voor het eigen geloof voorbehoudt, vernietigt dit geloof”. Het schijnt dat de tegenwoordige hiërarchie, in plaats van het heidendom te bestrijden, het juist wil overnemen en zich zijn waarden toeëigenen. En de drijvende krachten achter de komende synode verwijzen naar deze dingen als “tekenen van de tijd” – een uitdrukking die Johannes XXIII dierbaar was – die onderzocht moeten worden als tekenen van de H. Geest.

De Kerk is noch een forum noch een platform

En hoe zit het met de Curie?

Het hervormingsproject van de Curie van zijn kant ondersteunt een Kerk die veel meer lijkt op een menselijke onderneming dan op een goddelijke, hiërarchische gemeenschap, die bewaarder is van de bovennatuurlijke openbaring, begiftigd met het onfeilbare charisma om voor de mensheid de eeuwige waarheid tot het einde der

tijden te bewaren en te leren. Zoals het in de ontwerptekst uitdrukkelijk staat, gaat het om de “actualisering (*aggiornamento*) van de Curie” in het werk te stellen “op basis van de ecclesiologie van het Tweede Vaticaans Concilie”. Het is daarom nauwelijks verwonderlijk uit de pen van een groep kardinalen verantwoordelijk voor deze hervorming te lezen: “De Curie fungeert als een soort platform en forum voor de communicatie met de deelkerken en bisschoppenconferenties, die aan zulke ervaringen behoefte hebben. De Curie verzamelt de ervaringen van de wereldkerk en, van deze uitgaand, bemoedigt de deelkerken en bisschoppenconferenties ... Dit leven van de *communio*, gegeven aan de Kerk, heeft het gezicht van de *synodaliteit* ... Het volk van gelovigen, het episcopaal college, de bisschop van Rome luisteren allemaal naar elkaar en ze luisteren allemaal naar de H. Geest ... Deze hervorming wordt in de geest van een “gezonde decentralisatie” doorgevoerd ... De synodale Kerk bestaat erin dat “het Godsvolk tezamen op weg is” ... De dienst van de Curie aan de zending van bisschoppen en aan de *communio* baseert zich niet op een houding van waakzaamheid en controle en ook niet op beslissingen, die ze als hogere autoriteit zou maken ...”⁴

Platform, forum, synodaliteit, decentralisatie ... dit alles bevestigt slechts de ecclesiologische wortel van alle moderne dwalingen. In deze vormloze magma bevindt zich geen hogere autoriteit meer. Het is de oplossing van de Kerk, die onze Heer heeft gevestigd. Met de stichting van Zijn Kerk heeft Christus geen communicatieforum en

geen platform voor uitwisseling geopend. Hij heeft Petrus en Zijn apostelen de opdracht toevertrouwd zijn kudde te hoeden, alsook zuilen van waarheid en heiligheid te zijn om de zielen in de hemel te leiden.

Hoe kan deze ecclesiologische dwaling gekarakteriseerd worden met betrekking tot de goddelijke constitutie van de Kerk, door Jezus Christus gesticht?

Dat is een brede vraag, maar Aartsbisschop Lefebvre biedt ons daar een bouwsteen aan voor het antwoord. Hij zei, dat de structuur van de nieuwe Mis overeenstemt met een democratische Kerk, die niet meer hiërarchisch en monarchaal is. De synodale Kerk, waarvan Franciscus droomt, is werkelijk democratisch. Hijzelf heeft het beeld gegeven van hoe hij ze ziet: als een omgekeerde piramide. Kan men nog duidelijker uitdrukken wat hij met synodaliteit bedoelt? Het is een Kerk, die op haar kop staat. Maar ik benadruk nogmaals: hij brengt slechts de kiemen tot ontwikkeling, die reeds in het concilie vervat waren.

Denkt u niet dat uw interpretatie van de huidige realiteit afgedwongen is, wanneer u alles op de beginselen van het Tweede Vaticaans Concilie wil terugvoeren, dat meer dan vijftig jaar geleden werd gehouden?

Het is één van Franciscus' dichtste medewerkers die ons het antwoord geeft: Kardinaal Maradiaga, aartsbisschop van Tegucigalpa en coördinator van de C6. Hij zegt: "Na het Tweede Vaticaans Concilie veranderen de methodes en de

inhoud van de evangelisatie, alsook de christelijke vorming. De liturgie verandert. (...) De missionaire perspectieven veranderen: de missionaris moet een evangeliserende dialoog openen (...). Het maatschappelijk werk verandert, het is niet meer enkel de liefde en de ontwikkeling van diensten, maar ook de strijd om gerechtigheid, mensenrechten en bevrijding... Alles verandert in de Kerk volgens het nieuwe pastorale model". En hij voegt eraan toe, om te tonen, in welke geest deze veranderingen voltrokken worden: "De paus wil de vernieuwing van de Kerk tot een punt brengen dat het onomkeerbaar wordt. De wind, die de zeilen van de Kerk op hoge zee van diepe en volledige vernieuwing blaast, is de barmhartigheid".⁵

Het kan toch niet ontkend worden dat er vele stemmen zijn gerezen tegen deze hervormingen, en het valt aan te nemen dat ze zich in de komende maanden zullen voortzetten. Hoe beoordeelt u deze reacties?

Men kan zich enkel verheugen over zulke reacties en over een toenemend bewustzijn bij vele gelovigen en enkele prelaten dat de Kerk een nieuwe catastrofe nadert. Deze reacties hebben het voordeel en de verdienste te tonen dat de stem die deze dwalingen verdedigt, noch de stem van Christus noch die van het Magisterium van de Kerk kan zijn. Dat is uiterst belangrijk en, ondanks de tragische context, bemoedigend. De Broederschap St. Pius X heeft de plicht opmerkzaam te zijn op deze reacties, en tegelijk moet ze proberen te vermijden dat deze reacties op een dwaalspoor gebracht worden of tot niets leiden.

Het conciliaire pluralisme maakt elke oppositie structureel onwerkzaam

Wat wilt u daarmee zeggen?

Vooreerst valt te bemerken dat deze reacties systematisch tegenover een bakstenen muur komen te staan, en men moet de moed hebben zich af te vragen waarom? Om een voorbeeld te noemen: vier kardinalen hadden hun *dubia* (twijfels) over *Amoris laetitia* geuit. Deze reactie werd bij velen opgemerkt en werd als het begin van een reactie gehuldigd, die tot duurzame resultaten zou leiden. In werkelijkheid heeft het zwijgen van het Vaticaan deze kritiek echter onbeantwoord gelaten. In tussentijd zijn twee van deze kardinalen gestorven en is paus Franciscus tot de andere hervormingsprojecten overgegaan, die we juist hebben genoemd, – wat betekent dat de aandacht verschuift op nieuwe thema's en de strijd om *Amoris laetitia* onvermijdelijk op de achtergrond blijft en vergeten wordt; en de inhoud van deze apostolische exhortatie schijnt *de facto* geaccepteerd!

Om dit zwijgen van de paus te begrijpen mogen we niet vergeten, dat de Kerk die uit het concilie tevoorschijn komt, pluralistisch is. Het is een Kerk, die niet meer gebaseerd is op een eeuwige en geopenbaarde Waarheid, die van boven door autoriteit geleerd wordt. Wij hebben een Kerk voor ons, die luistert en daarom onvermijdelijk luistert naar stemmen die van elkaar kunnen verschillen. Om een vergelijking te maken: er is in een democratisch systeem altijd een plaats voor oppositie, tenminste ogenschijnlijk.

Ze is deel van het systeem, omdat ze toont dat we discussiëren, een andere mening kunnen hebben, dat er plaats is voor iedereen. Dit kan vanzelfsprekend de democratische dialoog bevorderen, maar niet het herstel van een absolute en universele waarheid en van een eeuwige moraalwet. Op deze manier kan dwaling vrij geleerd worden naast een echte, maar structureel ineffectieve oppositie, die niet in staat is om de waarheid op haar plaats te zetten. We moeten dus uit het pluralistische systeem zelf treden; en dit systeem heeft een oorzaak: het Tweede Vaticaans Concilie.

Wat moeten, volgens u, deze prelaten of deze gelovigen doen, voor wie de toekomst van Kerk hen aan het hart ligt?

Eerst zouden ze duidelijkheid en moed moeten tonen en erkennen dat er een continuïteit is tussen de leer van het concilie, de pausen van het post-conciliaire tijdperk en het huidige pontificaat. Het magisterium van de “heilige” Johannes Paulus II bijvoorbeeld aanvoeren tegenover de vernieuwingen van paus Franciscus is een zeer slechte manier, die van begin af aan al tot mislukken gedoemd is. Een goede arts kan geen genoegen nemen een wonde met een paar steken te sluiten, zonder vooreerst de infectie binnen de wonde te hebben verholpen. Verre van dat wij deze inspanningen verachten, maar tegelijkertijd is het een kwestie van naastenliefde te tonen waar de wortel van de problemen ligt.

Om een concreet voorbeeld voor deze tegenstrijdigheid te geven, volstaat het één naam onder velen te noemen:

die van Kardinaal Müller. Hij is vandaag zonder twijfel de meest virulente tegen *Amoris lætitia*, het *Instrumentum laboris*, het hervormingsproject van de Curie. Hij gebruikt zeer sterke uitdrukkingen en spreekt zelfs van een “breuk met de traditie”. En toch is deze kardinaal, die thans de kracht vindt deze dwalingen openlijk te hekelen, dezelfde die de Priesterbroederschap St. Pius X – in continuïteit met zijn voorgangers en opvolgers bij de Congregatie van het Geloof – de acceptatie van het ganse Concilie en het post-conciliaire magisterium wilde opleggen. Onafhankelijk van de Broederschap en haar posities toont deze kritiek, die zich slechts op de symptomen concentreert zonder op de oorzaken terug te gaan, een zeer schadelijk en verwarrend gebrek aan logica.

De naastenliefde van “Wat we ontvangen hebben, door te geven”

Er wordt vaak verweten dat de Broederschap enkel bekritisieren kan. Wat stelt zij positief voor?

De Broederschap bekritiseert noch systematisch noch *a priori*. Ze is geen beroepsmatige “mopperaar”. Ze heeft de vrijheid van meningsuiting, die haar toelaat open te spreken, zonder angst te hebben om voordelen te verliezen die ze niet heeft ... Deze vrijheid is onder de gegeven omstandigheden absoluut noodzakelijk.

De Broederschap heeft vooral de liefde voor de Kerk en de zielen. De tegenwoordige crisis is niet alleen op het vlak van de leer: seminaries sluiten, de kerken zijn leeg, het veelvuldig ontvan-

gen van sacramenten vervalt op duizelingwekkende wijze. We kunnen niet alleen toeschouwers zijn die de armen kruisen en tot onszelf zeggen: “Dit alles bewijst dat de Traditie gelijk heeft”. De Traditie heeft de plicht de zielen ter hulp te komen met de middelen die de Heilige Voorzienigheid haar ter beschikking stelt. We zijn niet door trots gedreven, maar door de naastenliefde “datgene door te geven, wat we hebben ontvangen” (*1 Kor. 15, 3*). Dat is wat wij door ons dagdagelijks apostolisch werk deemoedig nastreven. Dit is echter onafscheidelijk verbonden met de veroordeling van de kwalen, waaronder de Kerk lijdt, om zo de kudde te beschermen die door slechte herders verlaten en verstrooid zijn.

Wat verwacht de Broederschap van de prelaten en gelovigen die het beginnen te begrijpen, zodat hun standpunten tot positieve en werkzame resultaten kunnen leiden.

Ze moeten de moed hebben te erkennen dat zelfs een goede dogmatische positie niet voldoende is, wanneer ze niet vergezeld wordt door een pastoraal, geestelijk en liturgisch leven, dat met de te verdedigen principes samengaat, want het concilie heeft een nieuwe opvatting van het christelijke leven ingevoerd, dat met een nieuwe leer overeenstemt.

Wanneer de leer in al haar rechten opnieuw is bevestigd, moet men een echt katholiek leven leiden in overeenstemming met wat men belijdt. Zo niet, zal deze of gene verklaring slechts een media-evenement blijven, dat tot een paar maanden, ja zelfs tot een paar weken beperkt is ... Concreet wil het zeg-

gen: men moet de Tridentijnse Mis aannemen en alles wat daaruit voortvloeit; men moet de niet-oeumenische Mis, de Mis van alle tijden aannemen, en deze Mis het leven van de gelovigen, van de gemeenschappen, van de seminaries laten vernieuwen en haar vooral de priesters laten hervormen. Men moet de Tridentijnse Mis niet herstellen, omdat ze de beste theoretische optie is; men moet ze herstellen, ze beleven, ze verdedigen tot het martelaarschap, omdat alleen het Kruis van onze Heer de Kerk uit de catastrofale situatie kan redden, waarin ze zich bevindt.

1. *Walter Kasper, gesprek van 7 mei 2014, Commonweal-magazine.org:* "Het eerste huwelijk is onontbindbaar. (...) Het tweede huwelijk is in christelijk opzicht geen huwelijk, en ik zou er tegen zijn die in de Kerk te vieren. Ik zou het vergelijken met hoe de Katholieke Kerk tegen andere kerken aankijkt. De Katholieke Kerk is de ware Kerk van Christus, maar er zijn ook andere kerken, die elementen van de ware Kerk hebben, en we erkennen deze elementen. Op dezelfde wijze kunnen we zeggen: het ware huwelijk is het sacramenteel huwelijk. En het tweede is geen huwelijk in dezelfde zin, maar het heeft elementen van het huwelijk. De partners zorgen voor elkaar, ze zijn exclusief met elkaar verbonden, er is de intentie van duurzaamheid. We moeten zulke situaties respecteren, zoals we ook bij de protestanten doen".
2. Deze constitutie is met de voorrang van het geweten doordrongen, verdedigt het personalisme en insinueert de omkering van de huwelijksdoelinden.
3. Speech tot de deelnemers van de Wereldontmoeting van de Volksbewegingen, 28 oktober 2014.
4. "De inhoud van het hervormingsproject van de Curie: een herziene ecclesiologie", *L'Homme nouveau*, 23 mei 2019.
5. De Kerk van barmhartigheid met paus Franciscus, 20 januari 2015, www.scu.edu

Portæ inferi non prævalebunt adversus eam!
De poorten van de hel zullen haar niet overweldigen!

Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste
 Menzingen, 12 september 2019, feest van de H. Naam Maria

FSSPX/GH - FSSPX.Nieuws - 17/09/2019

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Getrouwe Maagd, bid voor ons.

kinderen omringde? Maar een van de troostvolste eretitels van onze litanie is ongetwijfeld de aanroeping “getrouwe Maagd”. Geeft zij ons immers niet te verstaan dat, wat er ook moge gebeuren, Maria ons met haar trouwe liefde zowel gedurende het leven als in het uur van onze dood zal blijven omgeven.

De getrouwheid is een zedelijke deugd, die ons beweegt om in het goede te volharden. Tegenover God wordt de getrouwheid gekenmerkt door de onwankelbaarheid in ons geloof en in onze liefde; in onze verhouding tegenover de mensen zal de getrouwheid er zorg voor dragen, dat wij in onze gevoelens van genegenheid, toewijding en bescherming niet verflauwen.

De getrouwheid mag met recht de bekroning van de deugden genoemd worden. Wat toch zou ons de hoogste heiligheid baten indien wij in haar niet tot de dood zouden volharden? Een Saül was goed begonnen; Gods ogen vielen op hem toen Israël zijn eerste koning moest ontvangen en

Al wie de verschillende aanroepingen van de litanie ernstig heeft overwogen, is ongetwijfeld meermaals getroffen en ontroerd geweest; getroffen door de heerlijke eretitels, die Maria tot koningin van hemel en van aarde verhieven, en ontroerd, bij de gedachte aan de oprechte, hulpvaardige liefde, waarmee zij te allen tijde haar

op Gods bevel werd hij door Samuël gezalfd. Maar de ongelukkige koning bleef niet trouw; hem ontbrak de volharding en daarom werd hij, niettegenstaande zijn hoge verheffing, door God verworpen. Was Salomon niet de wijste ter wereld? De faam van zijn wijsheid trok naburige vorsten, zoals de koningin van Saba, naar zijn troon om uit zijn mond woorden van wijsheid te horen en bij hun heengaan moest hun zelfs de bekentenis van de lippen dat hun hoge verwachtingen nog overtroffen waren. Salomon was bovendien profeet, vandaar sprak God zelf door zijn mond; doch waartoe heeft hem dit alles gebaat, daar hij niet volhardde? Judas was apostel; hij had aan alles vaarwel gezegd om Jezus te volgen; doch dit baatte hem tot niets, want ook hij volhardde niet en door wanhoop gedreven, pleegde hij zelfmoord.

Wanneer wij de getrouwheid tegenover onze medemensen beoefenen, dan is zij ook bekroning van die deugden, waarvan de naaste het voorwerp uitmaakt. O welk een verbittering ontwaakt er in de ziel, wanneer zij de trouweloosheid van een vriend moet ondervinden! Liever had zij hem nooit ontmoet dan te bemerken dat zijn liefde verkoelt en de gevoelens die hij jegens haar koesterde, kwijnen.

Doch eerst dan, zegt de H. Thomas van Aquino, is er van ware en oprechte getrouwheid sprake, als zij tegen een driedubbele proef bestand is, te weten tegen de nieuwhed, tegen voor- en ook tegen rampspoed.

Want hoe vaak helaas wordt een oude en schijnbaar tenminste beproefde vriendschap niet overwoekerd en uitgedoofd, door een nieuwe band van genegenheid, die gelegd wordt! Hoe vaak ook veroorzaakt de voorspoed een verwijdering tussen twee vrienden, omdat de bevoorrechte uit de hoogte op de andere neerziet! Hoe vaak tenslotte brengt ook tegenspoed scheiding tussen personen, omdat de ene tot een lagere stand is gekomen. En gebeurt het ook niet dat iemand die een prooi van neerslachtigheid en weemoed is geworden, zijn vroegere vrienden vlucht?

In de drie gevallen is er natuurlijk gebrek aan getrouwheid.

Maria was een van die edele harten die als ideaal van getrouwheid mogen voorgesteld worden. Wie was ooit getrouwer aan God dan zij? Onwrikbaar toch bleef zij in haar geloof staande, toen de aartsengel Gabriël haar de verheven, maar niettemin onverklaarbare boodschap van het goddelijk Moederschap bracht. Hoe onpeilbaar diep dit mysterie haar ook scheen, toch geloofde Maria het woord tot haar gesproken, vast en onwankelbaar. Daarom ook mocht haar nicht Elisabeth de heilige Moeder Gods om haar onwrikbaar geloof prijzen en uitroepen: “Zalig zijt gij, omdat gij hebt geloofd”. Met alle recht dan ook mocht de H. Augustinus van Maria getuigen: “Door het geloof heeft zij het Woord Gods ontvangen, door het geloof haar Zoon ter wereld gebracht”.

In Jezus ondervindt zij al de zwakheden van het kind en toch be-

Maria en Elisabeth

groet zij in Hem de Zoon Gods, de Redder van de wereld. Ofschoon de Farizeeën de schitterendste wonderen aanschouwden, weigerden zij toch in het Kind van een werkmans, zoals ze zeiden, de waarachtige Messias te erkennen; de Moeder van de Heer daarentegen aanbad haar Jezus als Schepper van hemel en aarde, ofschoon zij Hem zag vluchten voor het moordend staal van Herodes.

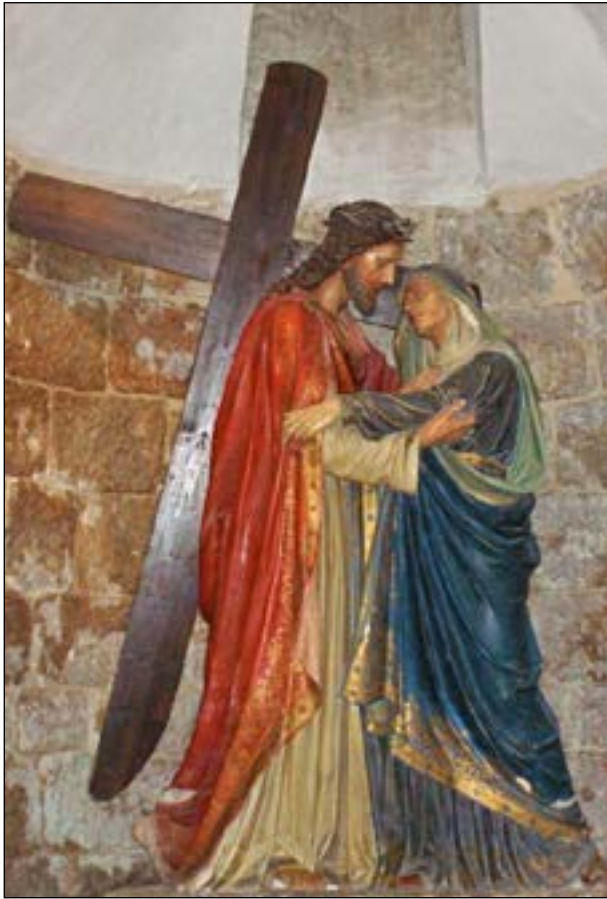
Haar geloof en haar liefde konden zelfs door de bloedige gebeurtenissen van Calvarië niet aan het wankelen gebracht worden. Toen de akelige bende in de Hof van Olijven aan Jezus de hand sloeg, namen de apostelen de vlucht en toch hadden zij meer wonderen aanschouwd dan Maria. Thomas weigerde aan de Verrijzenis van zijn Meester te geloven, als hij niet eerst zijn hand mocht leg-

gen in Christus' zijde-wonde. Ook de leerlingen van Emmaüs hadden alle vertrouwen verloren. Maar wie niet vluchtte en aan de voet van het kruis moedig stand hield: het was Maria, die, door haar levendig geloof gesterkt uit die gapende wonden, als uit zovele bronnen, de genaden zag stromen, die het leven aan de wereld zouden schenken. Wie niet weigerde aan Jezus' Verrijzenis te geloven, zelfs niet in het uur, waarin het levenloze lichaam van haar schoot werd genomen en aan het kille graf toevertrouwd: het was Maria, want zij wist dat van haar Zoon geschreven stond, dat Zijn graf zou verheerlijkt worden: erit sepulchrum ejus gloriosum, en boven het "kruisig Hem!" weerklonk reeds op Goede Vrijdag in haar hart het geestdriftig alleluja van de Verrijzenis.

Waarlijk, wanneer Abraham de vader van alle gelovigen mag genoemd worden, omdat geen teleurstellingen zijn vertrouwen op God konden schokken, met welke ertitel moeten wij dan Maria niet roemen, wanneer wij denken aan de proeven die haar geloof te doorstaan had?

Wankelde Maria's geloof geen ogenblik, ook haar liefde wist van geen verflauwen. Als het waar is dat de liefde zich in daden openbaart, dan heeft Maria's liefde boven die van alle stervelingen uitgeblonken, omdat zij zich zo heldhaftig heeft onderworpen aan de beschikkingen van de goddelijke Voorzienigheid. Mocht zij niet het woord dat Jezus eens sprak, op eigen lippen leggen en zeggen: quae placita sunt ei facio semper: wat de

Via Dolorosa

Vader welbehaaglijk is, dat doe ik altijd? Wat de hemelse Vader haar ook op de schouders legde, de ballingschap van Egypte, de armoede van Nazareth, de gruwzame folteringen van Calvarië, alles was Maria goed en steeds klonk vol overgeving haar antwoord: “Zie de dienstmaagd van de Heer, mij geschiede naar Uw woord!”

Thans rijst nog de vraag: schitterde Maria ook tegenover de mensen door een onwankelbare getrouwheid uit?

Zonder aarzelen antwoorden wij: ja, zelfs op bewonderenswaardige wijze! Neen, de waarheid van het goddelijk Moederschap maakte haar niet trots, zodat zij van personen voor wie zij vroeger genegenheid koesterde niet meer wilde weten.

Of haastte zij zich niet, in het uur zelf van de Menswording van Gods Zoon in haar maagdelijke schoot naar haar nicht Elisabeth, om haar bij haar blijde verwachting van dienste te zijn? Ook haar overstel-

pende smart maakte haar niet mensschuw en op de top van Calvarië, waar bovenmenselijke smart haar ziel benauwde, treffen wij haar in het gezelschap van haar zuster en enige andere trouwe harten, die met haar hun leed wilden delen. Anderen zal zij evenmin in hun nood verlaten, of deelde zij niet lief en leed met de H. Jozef en het goddelijk Kind?

Werd Maria reeds tijdens haar leven om haar getrouwheid geroemd, na haar dood, in de hemel, blijft zij haar trouwe liefde in dezelfde mate aan haar kinderen bewijzen, als haar macht, als Uitdeelster van de Genaden groot is. Bezoek slechts haar heiligdommen die de godsvrucht en de dankbaarheid van haar kinderen over de gehele wereld in alle landen hebben gebouwd; zijn die *ex-voto's*, die marmeren platen en al die offergaven geen sprekende bewijzen van Maria's getrouwe en weldadige liefde tegenover het behoeftige mensdom?

Andere heiligen strekken hun liefdevolle bescherming uit over zekere landen of over bepaalde gewesten; de H. Anna is de grote wonderdoenster, die vooral in Amerika haar gunsten uitdeelt; de H. Jacobus strooit bij voorkeur zijn weldaden uit in Spanje; de H. Filippus Neri blijft nog steeds de lievelingsheilige van inwoners van Rome; Maria alleen wordt overal en in alle landen dankbaar aangeroepen, omdat zij over de gehele wereld haar beschermende mantel houdt uitgebreid.

Hoeveel heiligen ook zagen in vroegere eeuwen ontelbare vereerders in hun heiligdommen samenstromen, terwijl thans slechts nog enkelen daar vóór hun beeltenis komen neerknien om hun voorspraak in te roepen. Als men de heilige volksvriend van Padua uitzondert, zijn er, menen wij, geen heiligen die hun populariteit onder de gelovigen wisten te handhaven. Alleen de gezegende Moeder Gods geniet de verering en de dankbaarheid van alle katholieken, van de dageraad van het christendom tot in onze dagen.

Gebed: O goede Moeder Maria, getrouwe Maagd, hoe verschilt uw leven van het onze! Ook wij willen zo graag de getrouwheid beoefenen en wij maken wel de beste vooremens; doch ach, door onze lafheid en karakterloosheid verlamd, worden wij ze even dikwijls ontrouw als wij ze maken. O het spijt ons zo innig, want wij willen aan Jezus en u volmaakt toebehoren. Heb daarom medelijden met onze zwakheid en schenk ons de nodige sterkte om zowel in vreugde als in lijden, in voor- als in tegenspoed, onwankelbaar getrouw te blijven aan u en aan uw aanbiddelijke Zoon. Amen.

Oefening: Laat het bij ons vast staan om elke dag opnieuw getrouw te blijven aan onze oefeningen van godsvrucht.

.... wordt vervolgd ...

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, algemeen overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

November: Voor de stervenden en de zielen in het vagevuur!

Haar Naam, zijn cappuccino: Maria, Marco d'Aviano en Europa's redding

deel 2

Beste Kruisvaarders,

Help! De Turken komen!

Eind juni 1683. Het enorme Ottomaanse leger komt dicht bij Wenen. Vestingen in voorstadjes bieden dapper weerstand ... Maar: worden gekraakt door de Ottomaanse troepen! En de bevolking? Hoofd afgehakt of als slaven

verkocht. Bij elke keer dat er een vesting valt, vast Keizer Leopold op water en brood.

Dan is het voorstadsje Perchtoldsdorf aan de beurt. Kara Moestafa beveelt: "Doe jullie poorten open! Jullie zullen wel onze dienaars worden, maar we zullen jullie dan in leven laten!"

Turkenzwerm nadert

En de mannen van Perchtoldsdorf ... openen de poorten. Worden ze nu gespaard? Nee: verkocht, onthoofd of opgespietst op scherpe palen!

5 juli 1683. Keizer Leopold kijkt naar zijn zwangere vrouw en kleine kindertjes: "We moeten uit Wenen weg! Vóór de Turken ons de weg afsnijden!" De Keizer vlucht nu. Naar Passau. Hij doet daar hetzelfde als Sobieski: bij het wonderbeeld van "Maria-Hilf" (= Maria, Hulp der Christenen): op de knieën vallen en smeken. Mét de keizer vluchten 60.000 rijkere inwoners van Wenen. Maar evenzoveel mensen van het platteland vluchten de stad in. Om bescherming te zoeken binnen de muren.

Het grootste deel van de keizerlijke troepen onder Karel van Lotharingen trekt de Turken tegemoet. "Vóór Wenen opvangen!" Karel en zijn ruiters stellen zich op. Dan zien ze een stofwolk ... áchter zich! "Oeps! Nooit gedacht dat die Turken zó snel zouden oprukken!" Karel beveelt: "Snel de rivier Donau oversteken! Naar Linz!

Karel V van Lotharingen

Daar opstellen en wachten op de bondgenoten!"

Wie zal nu de stad verdedigen?

De graaf, de ingenieur en hun trucs

Graaf Ernst Rüdiger von Starhemberg

Graaf Ernst Rüdiger von Starhemberg! Chique kleren. Maar tot op de naad versleten! Een deftige pruik. Maar rottend rond de schedel van de graaf! Waarom? Omdat Starhemberg eigenlijk krijgsman is! Van een brug duiken, schampschoten langs het hoofd voelen scheren ... is niet echt zo goed voor zijn kleding! Maar verdediger Starhemberg is een dapper man. Zijn ongeveer 10.000 man achterblijvende soldaten ook. Daarbij stromen nog 8700 even dappere Duitse vrijwilligers binnen.

En: Starhemberg huurt de beste vestingbouwer van Duitsland in: ingenieur Georg Rimpler. Die komt uit het protestantse Keur-Saksen en heeft de Zweden tegen Polen en de Fransen tegen de keizer geholpen. Niet echt katholiek! Maar nu de Turken komen, staat ingenieur Rimpler aan de kant van de keizer!

Wenen omsingeld

Onmiddellijk gaan Rimpler en Starhemberg aan het werk. De wijken buiten de muren platbranden. Om de weg vrij te maken voor de kanonnen op de stadsmuur. Een buitenring van palissaden (scherpe houten palen) aanleggen. Daarachter op een verhoging uit aarde: bunkers! Verbonden met de stad door onderaardse gangen. Zodat altijd nieuwe soldaten kunnen gestuurd worden. Daarachter: een paar driehoekige, kleine vestingen. Om de vijand er te laten tussen lopen. En hem dan beschieten. Vanuit de hoogte en van verschillende kanten. En dan komt de stadsmuur van Wenen zelf. Met daarop kanonnen en soldaten. Starhemberg waarschuwt: “Wie moet waken op de muur en tóch in slaap valt, laat ik neerschieten!” Dus blijven de soldaten van wacht ... goed wakker!

“Ie-ie!! Ze zijn er!”

Ja echt: de Turken! Op 14 juli 1683. Als een enorme zwerm bedekt het Ot-

tomaanse leger de heuvels! Ze snijden de westkant van Wenen af en leggen zich als een enorme “croissant” rond de stad. Op een heuvel tegenover het paleis slaat Kara Moestafa zijn versterkt kamp op: de Turkenschans! Dan stuurt hij een bode naar Starhemberg: “Geef jullie over!” Starhemberg weet van Perchtoldsdorf. Het antwoord is dus: “Nee!”

Intussen komt een jonge dame naar het munitiedepot (voorraad kogels en bommen) in Wenen. Ze houdt een boeketje in de handen. Geen bloemetjes: brandend stro! Ze werpt die tegen de poort van de bommenkamer!

Nu ja, “meisje”? Het is een verkleden Turkse spion! De mensen van Wenen slaan in paniek: “De stad gaat ontploffen!” Dappere soldaten doen wat ze kunnen ... Brand geblust! Net op tijd! Gered!

Het zo gezegde “meisje” loopt wat het kán. Maar de bewoners van Wenen pakken de spion. Met de blote handen. “Ze” komt er niet levend vanaf!

Kaart Beleg Wenen

Dan: “Boem!!” Midden in de H. Mis ontploft een kanonskogel in de Sint Stefans-kathedraal. Het orgel aan flarden. Glas aan diggelen en naar buiten “gespuwd”! De Weners zien nu witte “strepen” boven de stad. Komend vanuit rookpluimen uit de Turkenschan. Vliegend in de richting van alle kerktorens. Kara Moestafa is met zijn bombardement begonnen!

Mollen!

Starhemberg houdt “de pruik” koel! Hij schiet terug! Raak! En met méér kanonnen dan zijn Turkse tegenstander.

Kara Moestafa denkt snel: “Hmm ... Wij hebben onderweg teveel kanonnen in de modder moeten achterlaten. En nu begint het nog te regenen óók! Dan kan ons geschut niet meer vuren ... Óver naar onze eeuwenoude specialiteit! Schansgravers: gráven! Naar de stad toe! Net onder de grond! En

afdekken met planken en aarde! Janitsaren er achter aan! Door die afdekking kunnen de christelijke soldaten niet op jullie schieten! Mineurs: óók graven! Maar veel dieper: tot onder de stadsmuur! En de afstand meten! Van zodra jullie onder de muur aan de paleiskant zitten: vaten buskruit opstapelen! Lont aansteken! Dan: weglopen en doen ontploffen!!”

Maar koele Starhemberg denkt óók snel. Hij en zijn soldaten zien de loopgraven van de janitsaren door het landschap op zich toe zigzaggen. De graaf beveelt: “Snel, door onze tunnels heen naar de bunkers! In de weg gaan liggen van de naderende Turkse loopgraven!”

Nu zijn de janitsaren al dicht bij de bunkers. Ze lopen met een zak naar meegenomen fakkels. Wat halen ze tevoorschijn? Rond glas. Met een lontje eraan. Die steken ze aan de toorts aan en werpen ze naar de bunkers. Maar de verdedigers in de bunkers werpen

terug. Ook granaten. Maar uit metaal. Dat splintert gemeen!

Op de avond van de 25^e juli loopt ingenieur Rimpler langs de palissaden. “Mooi! Die hebben standgehouden! Maar ... hoor ik niet iets onder de grond?” Op de plek waar hij staat, ziet Rimpler intussen de aarde zich omhoog heffen! Dan vermengen zich aarde en luchtruim! Rimpler mee door de lucht geslingerd! De Turkse mineurs hebben de palissaden-ring op verschillende plekken opgeblazen! Groot krijgsgebrul! De janitsaren bestormen de nieuwe gaten! Maar: de houten punten van palissaden vallen terug. Prik! “Auw!” En ook ingenieur Rimpler valt terug op de grond. Ook “prik, auw”. In zijn arm.

De christelijke soldaten van de stad springen in de bressen: “Granaten de helling laten afrollen! Waar je gebrul hoort: in die richting schieten!” En ja: ze houden stand!

Rimpler wordt naar een veldhospitaal geslept: “Van zo’n wonde moet je niet sterven!” Behalve dan als er in het geïmproviseerde ziekenhuis teveel patiënten ineens worden binnengebracht. De dappere ingenieur verlaat deze wereld. Moge de goede God zijn ziel genadig zijn ...

Kat en muis

Starhemberg heeft het begrepen: de Turken zullen altijd weer nieuwe tunnels graven!” Hij beveelt: “Inwoners van Wenen: Altijd in de kelder slapen! Als je het hakken van houwelen hoort: mijn soldaten alarmeren! Of willen jullie dat uit jullie afvoer Turken het huis binnenkruipen?”

En de officieren in Wenen denken na: “We gaan de Turken zélf ondergraven!” En zo begint een kat-en-muis spel: wé ontdekt wé het eerst?

Christelijke verdedigers graven: “Een opening! We zitten in de zijkant van een Turkse tunnel! Erin en in de richting van de Ottomanen lopen! Met tonnen buskruit!” Nu blazen ze elkaars verdedigingslijnen op! Maar nog gekker: twee groepen gravers graven naar elkaar toe! De één op iets grotere diepte dan de andere. Dan valt er een gat in de grond. De gravers van Starhemberg houden een kaars in het gat ... “Blinkende oogbollen! De Turken! Snel buskruit plaatsen en lopen! Laat hun tunnel instorten!”

Wenen voorlopig weer gered. Maar hoelang kan dit duren?

Kat en rat

Gevechtspauzes. Ja, die zijn er. In het begin van de belegering laat Starhemberg toe, dat burgers van Wenen dan naar buiten gaan om voedsel te kopen. Van de Turken! Maar na de aanslag van het “meisje” op de het munitiedepot weet hij: “Op de terugweg smokkelen de Turken dan spionnen binnen!” En nu verbiedt Starhemberg zijn inwoners nog naar buiten te gaan. Buiten een groep jonge waaghalzen: zij gaan vee stelen en de stad binnenbrengen. Maar dat vlees geraakt op de duur op.

Nu vinden de mama’s van Wenen een nieuw gerecht uit: “dak-konijn”! Gekookte of gebraden kat!

Maar op een gegeven moment zijn ook alle poezen opgegeten. Maar geen nood: wat komt er meer en meer als de kat van huis is? Ratten! Mmm!

Dak-konijn

Ook lekker! Tenminste: als je grote honger hebt en er niets anders meer is. Maar die ratten brengen uit de riolen ook wat anders mee: ziektes! De ene na de andere inwoner van Wenen ziet groen van ongesteldheid. Diarree, dysenterie (“van achter” leegbloeden) en honger! De ene Wener na de andere wordt begraven.

4 september. Het ongehoorde gebeurt: de muur tussen twee vestingwerken heft zich de lucht in! De Tur-

ken zijn er alsnog in geslaagd een stuk stadsmuur op te blazen! De kanonnen van de Ottomanen bombarderen de bres! Uit de rook zien de verdedigers rood-witte Turkse bannieren wapperen. Stormloop van sipahi's en janitsaren!

Maar de christelijke verdedigers hebben geluk gehad! Of beter: de goede God heeft hun beschermd: de muur ontplofte net bij een wisseling van de wacht. Dus: terwijl er niemand op dat stuk muur stond! Nu denken en handelen die soldaten weer heel snel! Musketiërs rennen de Ottomanen tegemoet. Genie-troepen werpen zandzakken en grote houten kraaiënpoten in de bres. Schutters schieten richting Ottomaans gebrul. Verborgene Ottomaanse soldaten komen uit loopgraven tevoorschijn. Twee uur lang stormen ze. De verdedigers verliezen tweehonderd man. Maar: ze kunnen de Turken tegenhouden!

7 september. Wéér een stuk stadsmuur de lucht in! Weer Turkenstorm. Weer goed afgeweerd.

Stadsmuur zakt

Janitsaren in de bres

De vraag is: hoelang houden de christelijke verdedigers dit vol? Starhemberg heeft nog maar 4000 soldaten over. “Waar blijven de christelijke legers die ons zouden verlossen?” In de nacht stuurt de graaf een soldaat op de spits van de Sint Stefanskathedraal. Die schiet een vuurpijl omhoog. Starhemberg hoopt op een antwoord. Van christelijke troepen op de heuvels in het westen, achter de Turken. Maar: niets ...

Waar blijven de christelijke legers?

Rond Linz stromen almaar meer troepen uit Duitsland samen: 47.000 man. Graag willen ze aanvallen. Maar wat is dat tegen de zowat 100.000 Ottomaanse troepen? Wachten op de versterkingen uit Polen! Maar waar blijft Sobieski?

En wat is er met onze goede Pater Marco d’Aviano? Die is altijd volop in de weer: hij trekt rond tussen de troepen, van officier tot soldaat. De H. Mis opdragen, Communie uitdelen, biecht

horen, troosten, aanmoedigen. Hij houdt het kruis omhoog: “Moed mannen! God zal aan onze kant zijn! Maar alleen als jullie je plicht doen! Strijd dapper en verstandig!”

En dan komt er beweging: Bisamberg! Dat is een plek ten noordoosten van Wenen. De protestantse Hongaren van Thököly rukken op. Bondgenoten van de Turken! De aanvoerder van de keizerlijke troepen, Karel van Lotharingen geeft het bevel: “Val ze aan!” En de Duitsers winnen!

11 september. Middernacht. Weer laat Starhemberg een vuurpijl omhoog schieten. Op de top van Kahlenberg

Marco d’Aviano - Wenen ween!

Aankomst Polen

(Kale Berg): ineens: kampvuren! So-bieski en zijn 27.000 Polen zijn aangekomen! Eindelijk!

Zorgen voor de Grootvizier

Kara Moestafa vraagt: “Hoe zijn die Polen over de Donau geraakt?? De Krim-Tataren moesten toch de bruggen bezet houden??” Zijn officier antwoordt: “De Polen hebben in Tul-In een drijvende brug gebouwd! De Krim-Tataren hebben dat niet op tijd gemerkt! Te druk bezig het platteland te plunderen!”

Starhemberg heeft intussen nog een geheim wapen: Joeri-Frants Koetsjinski. Een Pools-Oekraïense Kozak. Die zien er bijna hetzelfde uit als de Tataren en vele Turken. Maar ze zijn christenen. Joeri-Frants kent ook goed Turks. Zonder buitenlands accent. In opdracht van de graaf wandelt hij gewoon door het Turkse kamp heen naar de keizerlijke troepen. En zo kunnen de christelijke legers binnen en buiten

de stad met elkaar de aanvalsplannen afspreken!

En nog méér tegenslag voor Kara Moestafa. Hij heeft orthodoxe christelijke soldaten doen mee marcheren: de Roemenen met hun aanvoerder Cantacuzino. Maar nu: de Roemenen lopen over naar de westelijke christenen! En met goed nieuws: “We willen niet tegen mede-christenen vechten! We hebben een heel aantal Turkse kanonnen met stro dichtgestopt!” Door de overgang van de Roemenen zijn de christelijke troepen nu zelfs een beetje in de meerderheid tegenover de Ottomanen!

Paniek bij de Turken? Nee hoor! Kara Moestafa is er gerust in: “Onze soldaten zijn veel beter getraind! Eén van zijn officieren zegt: “Let op Grootvizier! Er is één plekje waar we de ring rond Wenen niet helemaal dicht hebben gemaakt: bij de Kahlenberg! Wat als de nieuwe christenen ons van daar uit beschieten?” Kara Moestafa is niet onder de indruk: “Die berg is niet meer “kaal”. Er staat een dicht

bos op. Bovendien heeft het de hele tijd geregend. Onmogelijk daar zware kanonnen door de modder omhoog te krijgen! En bovendien: we staan bijna binnen de stadsmuren van Wenen! Die zijn nu op verschillende plekken ondermijnd! En de Weners hebben het niet in de gaten! En dan heb ik voor de christelijke troepen buiten de stad nog een verrassinkje ...”

Pater Marco en zijn misdienaar

Nog altijd 11 september. Ochtend. Pater Marco d’Aviano draaft door het christelijke kamp en roept: “Onze strijdkreet zal zijn: “Maria, hilf! (Maria, help!)” Maar de protestantse bondgenoten uit Keur-Saksen vinden dat géén goed idee. Pater Marco verandert de kreet dan maar een beetje: “Jezus, Maria!” Dit wordt nu in de hele christenheid een schietgebed. En de vrome zielen voegen eraan toe: “Jozef!”

De nacht op 12 september. Pater Marco draagt de Mis op: opdat de christenen mogen overwinnen! Zijn misdienaar: Jan III Sobieski!

Een Turks verrassinkje ...

Nog in dezelfde nacht komen de eerste christelijke troepen uit het Wienerwald tevoorschijn. De Duitsers van Karel van Lotharingen. Ze willen zich gaan opstellen op de linkerflank.

Maar ... daarop heeft Kara Moestafa gewacht! De Ottomaanse schutters hebben zich in de dorpjes ervóór ingegraven. En dan, om vier uur ’s morgens, beveelt de grootvizier zijn ruiters: “Sipahi’s: Aanvallen!” De Duitsers zijn verrast! Maar ze hebben

wél zin in het gevecht! Karel van Lotharingen schreeuwt: “Laat jullie niet in de val lokken! Eerst één lijn vormen!”

Maar het gerommel is al aan de gang. En zelfs het middendeel van Karels leger stort zich hals over kop in de strijd! Karel schreeuwt zich de keel schor: “Hier blijven, één lijn vormen!” Maar door het geschiet en geschreeuw hoort niemand de bevelhebber. Bovendien moeten de Duitsers over hobbels en door wijngaarden. En de wijnstokken zijn met draden verbonden! Hakhak, struikel-struikel. En intussen liggen de Duitsers onder vuur van de Turkse schutters in de dorpen!

Kara Moestafa ziet het allemaal vanuit de Turkschans. Hij lacht breed en zegt: “En dan heb ik nog niet eens ál mijn troepen in de strijd geworpen! Mijn janitsaren staan met dertigduizend klaar om Wenen binnen te rennen! De mijnen zijn geplaatst onder de muren!” En dan: luide knallen ...

Een Pools-Duits verrassinkje

Wat heeft er geknald? De Turkse mijnen? Nee! De artillerie van de christenen! Van op ... de Kahlenberg! Kara Moestafa gelooft zijn ogen niet: op de top staat een man met een kruis in de hand: Pater Marco d’Aviano! En naast hem: Poolse kanonnen! Hoe zijn die boven geraakt? Sobieski en zijn mannen zijn hardnekkige zwoegers: ze zijn erin geslaagd in een nacht vol regen het geschut naar boven te trekken. Dwars door het bos en over de glibberige helling! Taaie jongens, die Polen!

Intussen gaat het geharrewar in de dorpjes verder. De van alle kanten beschoten Duitse groepjes zijn ook taai.

Sobieski op Kahlenberg

Maar het is een hete dag. Letterlijk. Het zweet vormt witte riviertjes op de zwarte, vuile gezichten van de strijders.

Eén van de Duitse soldaten merkt het: “Kijk omhoog! Op de Kahlenberg! Een grote stofwolk! De ruitserij is in aantocht!” En daardoor krijgen de los vechtende en van alle kanten beschoten

Duitse voetsoldaten nieuwe moed! Ze worden niet in de pan gehakt!

De Turkse schutters wachten op hun ruiters. Maar die bereiken de dorpjes nauwelijks: ze liggen zelf onder vuur van de Polen! Tegen de middag gebeurt het onverwachte: de ploeterende Duitsers nemen de Turkse stellingen in de dorpjes in!

Kara Moestafa ziet het. “En tóch zal de gouden appel, Wenen, mij niet ontsnappen! Elk ogenblik kan de muur ontploffen! Mijn mannen staan klaar de stad in te stormen! En ik heb nog genoeg troepen over! Jongens: opstellen!! In de weg gaan staan van de christelijke ruitserij, die vanaf de heuvels zal komen!”

Vanop de Kale Berg ziet de christelijke opperbevelhebber, Jan Sobieski, de Ottomanen daarmee beginnen. Zijn besluit: “Dan spelen we hetzelfde spel als de Turken vanmorgen om vier uur!” Het is nu ook vier uur. In de middag. Sobieski stuurt alvast 120 Poolse ruiters de Kahlenberg af! Op de Turken.

Cavalerie komt

Nu óók vóór die zich kunnen opstellen! Maar 120 is een beetje weinig: de meesten overleven het niet! Maar die dappere ruiters hebben succes: de Turken kunnen geen verdedigingslijn bouwen!

En waar blijft de knal onder stadsmuur? Starhembergs verdedigers hebben de Turkse springlading ontdekt! Lont uittrappen! Net op tijd!

Vijf vóór twaalf op de Turken-schans. En dat om vijf uur.

Oorverdovend gedruis! Het klapperen van hout. De Gevleugelde Huzaren denderen de Kahlenberg af! De Duitse bondgenoten juichen! Door het lawaai van de Poolse “Engelhuzaaren” raken de paarden van vele Turkse sipahi’s in paniek en vluchten! Maar de huzaren zijn niet alleen: van drie kanten valt de christelijke ruitery de Turken-schans aan! Op het laatste moment laten de huzaren hun lansen naar beneden. Prik!

In de Ottomaanse verdedigers! Lansen gebroken? Dan verder: sabelen!

Kara Moestafa: “Waar blijft de knal onder de Weense muur?” Maar er komt wel een ander lawaai uit de stad: luid gebrul! De Weense verdedigers vallen nu áán! Ottomaanse troepen bij de muur beginnen te vluchten! De grootvizier beseft nu zelf hoe laat het is: “Vluchten!!” Kara Moestafa springt zijn paard op en galoppeert weg! Met de vlag van de profeet (Mohammed) en met zijn schatten aan goud, zilver, geld en edelstenen. Kara Moestafa draaft nu langs de nog vechtende Turken vóór de stad: “Volgen!”

Klus geklaard?

Nu galoppeert Sobieski de schansheuvel op. Iets te snel. Hij raakt wat afgescheiden van zijn huzaren. Achtergebleven Turken ruiken hun kans en storten zich op de Polenkonink! Maar net dan lopen uitgerekend ... Tataren

Gevleugelde Huzaren snijden door Turkse linie

in de weg! En slaan de overgebleven Turken neer! Wat die Turken nog niet wisten: het zijn geen Krim- maar Lipka-Tataren. Vrienden van Jan Sobieski! Ze redden hem het leven!

Nu staat Sobieski in de tent van Kara Moestafa. Wat vindt hij? Vrouwen! De harem van de grootvizier! En een schoen! Zo haastig is Kara Moestafa gevlucht!

Nu stromen ook de andere christelijke bevelhebbers de tent in: Starhemberg omarmt en kust Sobieski. Overal kussen mensen de hand van “redder Sobieski”. “Hoera!! We hebben gewonnen!”

Maar de Polenkoning blijft nuchter: “Nog niet! Boodschappers melden mij dat Kara Moestafa iets naar het zuiden een nieuw hoofdkwartier opbouwt. En hij stelt zijn gevluchte troepen opnieuw op! We moeten dóórvechten!”

*Gevleugelde Huzaren
doen grond beven*

De grond beeft: het huzaren-stuk!

Het is zes uur. Dreunende schokgolven over de grond: Sobieski voert zijn drieduizend Gevleugelde Huzaren aan! Daar achter: nog eens 15.000 Poolse en Duitse ruiters! De grootste cavalerie-charge uit de hele geschiedenis! Een nooit geziene stofwolk! Opgeworpen door de hoeven van de massa paarden.

Sobieski's handen gekust

Sobieski zendt bericht zege aan Paus Innocentius

Weer laten de huzaren de lanssen zakken en snijden door de Ottomaanse verdediging. Achter hun komen de andere ruiters met sabels en slingerende strijdknotten. Wie het van de Turken overleeft, vlucht. En de christen soldaten vinden ... de schat van de grootvizer.

Wenen is gered! De christenheid is gered! De priesters dragen Dankmissen op. Paus Innocentius XI voert een nieuw feest in: “Maria-Naam”. Uiteindelijk op 12 september. Kale Berg-dag! De paus is zeker: “Wij hebben de Moeder in de Hemel om hulp gesmeekt! Zij was de eigenlijke redster!”

Nu eindelijk klaar?

De christelijke aanvoerders willen naar huis. De paus schrijft een brief: “Niet

opgeven! Nú zijn de Ottomanen nog te pakken! Bevrijd de katholieke Hongaren en Kroaten!” Marco d’Aviano preekt hetzelfde. Met vuur! Maar hij kan de Keur-Saksen niet bij het leger houden. Waarom? Oostenrijks volk uit het platteland rond Wenen heeft hun uitgescholden. Omdat ze protestanten zijn. Dat was zeer ondankbaar!

Maar: de strijd gaat voort. Nog zestien jaar. De Grote Turkenoorlog (1683-1699). Wanneer Buda (-pest) bevrijd wordt, vieren de mensen in Brussel dat met een groot vuurwerk! In 1688 nemen de troepen van de “Heilige Liga” Belgrado in. Maar willen “onheilige” dingen doen met de gevangen Ottomaanse troepen. Die schreeuwen naar Pater Marco: “Alsjebieft! Help ons!” En Marco redt hun leven!

Pater Marco's graf Kapuzinerkirche

Maar ook een wonderzegenaar leeft niet eeuwig. Geveld door een tumor. Op 13 augustus 1699. Marco d'Aviano wordt begraven in de Kapuzinerkirche in Wenen. Ook de Oostenrijkse vorsten laten er zich later begraven. Marco d'Aviano wordt zalig verklaard. Paus Innocentius XI heilig. En Sobieski krijgt de titel: "Verdediger van het geloof."

Croissant en cappuccino

De Slag bij de Kale Berg heeft nog een onverwacht nasleepje.

Bakkers in de stad Wenen hebben een idee. Ze bakken een luchtig, licht zoetig gebak in de vorm de Turkse hal-

ve maan rond Wenen. En ze noemen het met de Franse naam voor "wassende maan": "croissant"!

Maar nog méér voor de maag. Bij het plunderen van het Turkenkamp vinden soldaten een bonendrankje: koffie! Maar wat smaakt dat bitter! Ze gieten er melk en suiker bij. Dan stellen ze vast: "Hee! Dat heeft dezelfde kleur als de pij van onze Pater Marco: beige met witte band erdoor." Voortaan noemen ze het nieuwe drankje naar de orde van hun pater: "cappuccino"!

"Alleen wanneer we het onze hebben gedaan ..."

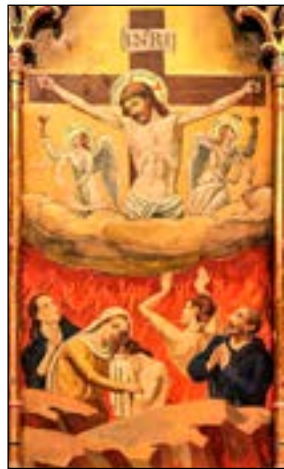
Wat een geweldige redding in Wenen! Een grote overwinning voor onze "Moeder": de H. Kerk en natuurlijk: Maria. Zullen ook wij nog eens zo'n grote redding meemaken? De zalige Marco d'Aviano zegt: als wij bidden. Schietgebeden: "Maria, help! Jezus-Maria-Jozef!" De Rozenkrans. En als wij echt ons best doen altijd en overal te doen wat Jezus nú van ons wil. Het ónze!

Pater Koenraad Huysegems

Misoffer voor de zielen

In 1821 leefde er in Parijs een arm meisje. Het was een weeskind, die als dienstbode werkte om wat eten te kunnen kopen. Van het weinige geld, dat zij verdiende, besteedde zij elke maand iets om een H. Mis te laten lezen voor de arme zielen in het vagevuur. En zij nam zelf altijd aan die H. Mis deel.

Maar het ongeluk trof haar, dat zij haar job verloor en al haar geld bijna op was. Eens, op zoek naar een baan, kwam zij langs de kerk van de H. Eustachius. Zij dacht er plotseling aan, dat zij in die maand nog geen H. Mis voor de gelovige zielen had laten lezen. Maar zij bezat nog maar enkele Franse franken. Toch ging zij de kerk binnen, ging naar een priester, die de H. Mis nog lezen moest, en gaf hem het geld voor een H. Mis tot verkwikking van de gelovige zielen. De priester wist niet, dat die franken het laatste geld van dat arme meisje was.

Na aan de H. Mis te hebben deelgenomen, ging het meisje de kerk uit en ontmoette een jongeman. Deze vroeg haar, of zij soms een baan als dienstbode zocht. Het meisje antwoordde verwonderd van ja. Toen schreef de jongen haar een adres op een stukje papier, waar men een dienstbode nodig zou hebben.

Nog verwonderd over deze ontmoeting ging zij naar dat huis. Daar werd er opgedaan door een deftige dame. Het jonge meisje vertelde waarvoor zij kwam. De deftige dame vroeg: “Maar hoe, lief meisje, weet je dat ik een dienstbode nodig heb? Ik heb het nog aan niemand verteld! Kom maar binnen!”

Het meisje vertelde wat er gebeurd was: dat zij bij het uitgaan van de kerk een

Toen ontroerde de dame hevig en sprak: “Was het die jongeman? Die jongen is mijn zoon, die twee jaar geleden stierf. Ik begrijp wat er gebeurd is. Je hebt hem door je H. Mis voor de overleden gelovigen uit het vagevuur gered, en uit dankbaarheid zendt hij je naar mij toe. Dan zal je nu niet mijn dienstbode, maar veelmeer mijn dochter zijn. Je mag bij mij wonen en wij zullen samen verder blijven bidden voor de gelovige zielen, die onze gebeden nog nodig hebben”.

jongeman had ontmoet, die haar zorg blijkbaar kende. Op dat ogenblik viel het oog van het meisje op een portret, dat aan de wand van de woonkamer hing. Toen riep ze uit: “Kijk! Dat is de jongeman, die mij naar u toe heeft gezonden.”

En zo baden zij vaak: Heer, geef aan de gelovige zielen de eeuwige rust! En het eeuwig licht verlichte hun. Dat zij rusten in vrede. Amen.

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van augustus en september?

	aug.	sept.
Aantal Schatkisten:	12	9
Dagelijkse Toewijding	403	269
H. Mis	123	72
H. Communie	108	54
Geestelijke Communie	297	146
Offers	545	215
Tientjes	1.385	883
Bezoek aan het Allerheiligste	39	15
Meditatie	60	45
Goed Voorbeeld	296	162
Puntje	338	185

Puntje

Luister eens,
het Puntje van november is:

Dagelijks het misgebed voor de overledenen bidden!

Beste Kruisvaarders,

Het is november. De herfst heeft de natuur al stevig in zijn greep. De geurige, kleurige bloemen van de warme zomer zijn verdwenen en overal vallen dorre, gele bladeren uit de bomen neer. Ook de zon gaat steeds vroeger onder. Het is kouder en natter.

Onze goede Moeder de H. Kerk maakt van deze sombere stemming in de natuur gebruik om aan haar overleden kinderen te denken. Zij weet immers

dat velen onder hen nog niet in de hemel zijn en vraagt onze Heiland medelijden te tonen met de zielen in het vagevuur.

Ook wij kennen zeker mensen uit onze familie of kennissenkring die reeds overleden zijn: misschien onze grootouders of mensen uit het dorp. Direct nadat ze overleden waren, hebben we nog vaak aan hen gedacht: we bezochten hun graf op het kerkhof, we lieten

H. Missen voor hun zielenrust opdragen of baden voor hen de Rozenkrans. Spijtig genoeg roepen vele zielen in het vagevuur reeds na een tijdje uit: “Ach, vergeet ons niet! Ik ben reeds enkele jaren niet meer onder jullie, maar ik ben nog steeds niet uit het vagevuur bevrijd! Help me! Vergeet me niet!”

Deze zielen lijden veel pijn omwille van hun zonden die ze op aarde begaan, maar nog niet hebben uitgeboet. Ze deden te weinig offertjes, gebeden of goede werken. Maar niet alleen omwille van de pijn willen de zielen weg uit het vagevuur! O neen. Ook en vooral omdat zij bij hun oordeel reeds gemerkt hebben hoe goed, mooi en rechtvaardig God is. Ze konden toen echter niet met hun schuldbeladen zielen voor de Allerheiligste God blijven staan. Ze moesten eerst nog gereinigd worden door het vuur. Maar sinds dat ogenblik met God hebben ze heimwee naar de hemel. Wat wachten die arme zielen toch vol ongeduld! Ze beminnen God zo vurig en willen snel tot Hem komen! Ze zuchten: “Hoelang nog?”... “Wat kan ik doen om hier sneller weg te komen?” Niets, beste Kruisvaarders, helemaal niets... Ze kunnen enkel afwachten en de zonden uitboeten, zolang als nodig is... en dat is soms heel lang: soms tientallen jaren! Men kan zich een vagevuur-uurwerk inbeelden dat niet ‘tiktak, tiktak’ zegt, maar wel ‘lijden en wachten, lijden en wachten’. Zo is het daar, beste Kruisvaarders. Een droevige toestand.

Zelf kunnen de zielen in het vagevuur dus hun straftijd niet inkorten. Ze kunnen immers geen goede werken meer

doen of niet meer voor zichzelf bidden. Het is te laat. Dat hadden ze moeten doen toen ze nog op aarde leefden. Net zoals wij nu! Uit liefde tot hen moet in ons het volgende idee opkomen: Wij kunnen voor hen datgene doen wat ze nodig hebben!

Met deze gedachte willen we de maand november doorbrengen. Wij kunnen offeren en bidden voor deze arme zielen in het vagevuur. Wij willen deze mensen die wij gekend of niet hebben gekend graag uit deze gevangenis van vuur en pijn bevrijden. Wij zullen de verdiensten van onze goede werken, van onze offers, onze gebeden opdragen voor hun ziel. Wij zullen hun schuld in hun plaats betalen. Dat is een grote daad van naastenliefde! Een daad die zeker niet door die zielen zal vergeten worden eens ze in de hemel zijn aangekomen!

Beste Kruisvaarders, ik wil jullie het sterkste middel ter bevrijding van de zielen uit het vagevuur verklappen. Jullie kennen zeker het verhaal van de 38-jarige lamme man die aan de rand van de vijver van Jeruzalem lag. Hij wachtte reeds 38 jaar op iemand om hem in de vijver te dompelen wan-

Jezus aan de Vijver Bethesda

neer de Aartsengel Rafaël in het water neerdaalde en het in beweging bracht. Wie er als eerste inkwam, werd genezen. Deze man zuchtte tegenover onze Heiland: Ik heb niemand die me helpt. Er is altijd iemand sneller in de vijver dan ik en die wordt dan genezen. Ik blijf echter achter. Beste Kruisvaarders, de zielen van het vagevuur zitten in een soortgelijke situatie. Elke morgen daalt Jezus tijdens de Consecratie op het altaar neer, zoals de Aartsengel Rafaël in de vijver. Jezus brengt net zoals Rafaël een genezende, bevrijdende kracht met Zich mee. Natuurlijk nog veel meer dan de engel: het is Jezus' eigen Kostbaar Bloed. De H. Mis is het sterkte middel ter bevrijding van de zielen in het vagevuur omdat het Kostbaar Bloed, tegenwoordig in de kelk na de Consecratie, ons vergeving van de zonden bewerkt. Maar er zijn maar weinig men-

sen, beste Kruisvaarders, die zorgen dat de verdiensten van de H. Mis worden toegepast op de zielen in het vagevuur. Daarom worden zij niet bevrijd, net zoals de lamme aan de vijver. Om die reden willen wij dat deze maand wel doen! Wij, het kruisvaardersleger, dat deze arme zielen ter hulp snelt! Wij, ridders, die de hulpbehoevende zielen datgene geeft, wat ze zo broodnodig hebben.

Ons Puntje tijdens deze maand november is dagelijks het gebed van de overledenen uit de H. Mis (het 'memento') te bidden en de zielen zo met het Kostbaar Bloed van Jezus in contact te brengen. Rein gewassen door het Kostbaar Bloed zullen ze de hemel mogen

Mis en zielen

Bidden voor de zielen

binnentreden. Jezus' verdiensten zijn namelijk oneindig. Maar iemand moet bidden. Wij. Het gebed luidt als volgt:

“Gedenk ook, Heer, uw dienaren en dienaressen N. en N., die met het teken van het geloof ons zijn voorgegaan en rusten in vrede. Heer, geef hun en allen die in Christus rusten, zo vragen wij, de woonplaats van verkwikking, licht en vrede. Door dezelfde Christus, onze Heer. Amen.”

Bij de letters ‘N. en N.’ kunnen we bijvoorbeeld de namen van bekende overleden mensen invullen. Waarschijnlijk echter nemen onze ouders ons tijdens deze maand november ook mee naar het kerkhof. Jullie zouden dan bijvoorbeeld van thuis een stukje papier kunnen meenemen en hierop de namen

noteren die vermeld staan op de meest verwaarloosde grafstenen. Aan deze mensen wordt dus niet meer gedacht ... voor deze mensen wordt dus waarschijnlijk niet meer gebeden. Doen wij dat dus! Wat een vreugde zal het deze arme zielen bereiden! “Wat? Iemand denkt aan mij?” We zullen er grote verdiensten mee verzamelen! Dit zal in eeuwigheid niet vergeten worden of onbeloofd blijven.

Beste Kruisvaarders, telkens wanneer jullie het gebedje uit de H. Mis voor de overledenen hebben gebeden, in de H. Mis of gewoon thuis, mogen jullie dat noteren in de kolom van het Puntje op de Schatkist! Zetten we ons moedig in! Laat het een enorm grote oogst van aantal puntjes zijn! Dat is ons strijdplan, dat is wat God wil!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

Bijbelse Geschiedenis

R. Businger

119. De laatste lotgevallen van de Apostelen

Over geheel de aarde breidt zich hun schallen, en tot de grenzen van de wereld hun woorden. Ps. 18, 5

Gedurende de reizen van Paulus waren ook de andere Apostelen zeer werkzaam geweest in het verkondigen van Jezus' Evangelie. Overal stelden zij bisschoppen aan, die in hun plaats als herders de gelovigen moesten besturen en de apostolische leer onvervalst aan hun opvolgers overleveren. Tegelijkertijd schreven enige Apostelen en leerlingen, onder ingeving van de H. Geest, over de leer van Jezus Christus. Deze Schriften werden langzamerhand door de H. Kerk tot één geheel verenigd, dat genoemd wordt: *de Heilige Schrift van het Nieuw Testament*.

Petrus had tot middelpunt van zijn apostolische werkkring eerst **Antiochië** (in Syrië) en later Rome gekozen. Zijn opvolgers te Rome zijn de Pausen, die echter niet allen te Rome hebben gewoond. Omtrent het jaar 67 na Christus' geboorte stierf hij, tegelijk met de Apostel Paulus, te Rome de

marteldood. Hij werd gekruisigd met het hoofd omlaag, want hij hield zich niet waardig, te sterven zoals zijn Heer en Meester.

Evenals Petrus en Paulus bezegden ook **de overige Apostelen** hun geloof met hun bloed. **Jacobus de Meerdere** was reeds in het jaar 44, op bevel van Herodes Agrippa I, onthoofd.

Alleen de **H. Johannes** stierf in hoge ouderdom, omtrent het jaar 100 na Christus, een natuurlijke dood. Hij was de lievelingsleerling van de Heer geweest en had na de dood van Jezus tegenover de Moeder van God de plaats van Jezus als zoon ingenomen. Na haar dood leefde en werkte hij hoofdzakelijk in *Efese* en bezocht van daaruit de kerken van Klein-Azië. Onder keizer Nero (†68) werd hij verbannen naar het eiland Patmos (= Patino in de Egeïsche zee), nadat hij te Rome voor het geloof was gemarteld; de beulen dompelden hem in een gloeiend hete ketel, vol kokende olie. Doch God beschermde hem zichtbaar en geheel ongedeerd kwam hij er uit te voorschijn. Op het eiland Patmos schreef hij het laatste boek van de H.

Schrift, de Apocalyps of Openbaring. Later keerde hij weer in vrijheid naar Efese terug, waar hij onophoudelijk en met klem het groot gebod van de naastenliefde verkondigde. *“Mijn kinderen, bemint elkander”* was zijn geliefkoosde vermaning.

Telkens als er een Apostel stierf, heerste er diepe droefheid in de Kerk. Door de Apostelen immers was ze verbreed en van een mosterdzaadje een grote boom geworden, *“in wiens takken de vogels kwamen nestelen”*, volgens het woord van Christus.

Doch ook toen de laatste Apostel de aarde had verlaten, bleef de Kerk

niet eenzaam achter. Hun opvolgers, de pausen en bisschoppen met de priesters, zetten hun werk vol ijver voort, gesteund en verlicht door de H. Geest.

Sinds Petrus zijn apostolische zetel in Rome vestigde, is deze stad het middelpunt van de Christenheid gebleven, zoals Jeruzalem het middelpunt van het Jodendom bleef.

De Apostelen zijn ons schitterend voorbeeld. *“De goede strijd heb ik gestreden, de wedloop volbracht, het geloof bewaard.”* 2 Tim. 4, 7

120. Slot.

Alles wat geschreven werd, is tot onze onderrichting geschreven, opdat we de hoop zouden verkrijgen door het geduld en de vertroosting, die de Schriften ons bieden. Rom. 15, 4

Zo had dus God in het *Oud Verbond* de mensheid eerst op de Verlossing voorbereid, en daarna heeft Zijn eniggeboren Zoon Jezus Christus door Zijn leer en door Zijn dood in het *Nieuw Verbond* deze Verlossing werkelijk volbracht.

Jezus Christus is vervolgens de heerlijkheid van Zijn Vader ingegaan. De eerste gezanten, door wie Hij Zijn leer aan alle volkeren liet verkondigen, zijn ook de zaligheid van hun goddelijke Meester ingegaan. Maar het werk van Jezus Christus, de *H. Katholieke Kerk*, blijft bestaan tot het einde van de wereld. Zij is gevestigd op de goddelijke waarheid en daarom onwandelbaar! Het bindmiddel, dat dit heilig gebouw samen houdt, is het aanbiddelijk Bloed van Jezus Christus, het bloed van de heilige Apostelen en van de miljoenen

martelaren, dat tot bezegeling van deze waarheid heeft gestroomd. Al verheffen zich dan ook de woeste stormen van menselijke hartstochten tegen de Kerk; al wil ook het ruwe geweld van wrede vorsten haar de ondergang bereiden; ja, al spuwen de dwalingen en godslasteringen haar vergif tegen de Kerk uit, – deze Kerk wankelt niet en vergaat niet.

Het is daarom een groot geluk voor ons, dat wij tot de heilige, Katholieke Kerk behoren. Want wie haar getrouw blijft tot aan het einde, wie vasthoudt aan haar leer en voorschriften, wie zich laat verlichten, reinigen, versterken door de genaden en zegeningen, welke zij uitdeelt, zal eenmaal *zeer zeker* uit dit rijk Gods op aarde in dat hemelse Godsrijk worden opgenomen, waar de Engelen en Heiligen zich verheugen in een oneindige zaligheid; hij zal ingaan in dat *eeuwig Jeruzalem*, waar God de Vader, God de Zoon en God de H. Geest door de Heiligen van het Oud en het Nieuw Verbond worden geloofd, geprezen en aanbeden gedurende geheel de eeuwigheid.

"EEN KINDJE IS ONS GEBOREN, EMMANUEL"

KERSTKAMP

Eucharistische Kruistocht

SPELEN, ZINGEN, KNUTSELEN, KAMPVUUR, CATECHISMUS
27 - 29 DEC | € 25 | MOERGESTEL (NL) | JONGENS EN MEISJES

Inschrijven en meer info: m.declercq@fsspx.email

Jaarprogramma 2019

Wanneer? van	t/m	Waar?	Wat?
10-11		Utrecht	Patroonsfeest
16-11		Gerwen	Derde Orde FSSPX
24-11		Gerwen	Patroonsfeest met Sinterklaas
24-11		Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
01-12		Gerwen/Leiden/ Utrecht	Adventsbezinning (+Derde Orde FSSPX)
18-12		Gerwen	Gulden Mis
27-12	29-12	Moergestel	E.K.-Kerstkamp

Mededeling

Sinds een aantal jaar is er een e-mailadres in gebruik waarmee informatie naar de gelovigen wordt gestuurd. Dit e-mailadres dient om gelovigen op de hoogte te brengen over o.a. bedevaarten, parochienieuws en andere kerkelijke activiteiten. Wilt u graag deze mail ontvangen, meldt u dan aan per e-mail gericht aan: kapelhrozenkrans@gmail.com. Uw e-mailadres zal niet aan derden worden doorgegeven. We gebruiken uw e-mailadres alleen voor het versturen van informatie.

Ellen Hooreman

Onze Overledenen

Hr.	H.B.	Visser	Leiden	11	11	1997
Mevr.	P.M.	Favejée-Hoppenbrouwer	Papendrecht	15	11	2014
Hr.	J.C.	Jaspers	Heerlen	16	11	1990
Hr.	W.J.	Bongers	Hilversum	22	11	2018
Hr.	J.B.M.	Komen	Rijswijk	29	11	1997
Hr.	H.W.	van der Ven	Arnhem	29	11	2017

In november: dagelijks een volle aflaat voor de zielen in het vagevuur!

Algemene voorwaarden:

- gaan biechten (eventueel 8 dagen vóór of na),
- de H. Communie ontvangen op de dag zelf,
- gebed tot intentie van de Heilige Vader, te weten:
  - verheffing van de Kerk, uitbreiding van het geloof,
  - uitroeiing van de ketterij, bekering van de zondaars,
  - eenheid onder de christelijke vorsten en het welzijn van het christelijk volk.
- uitsluiting van alle gehechtheid aan iedere zonde, zelfs de dagelijkse zonde,
- de bedoeling hebben de volle aflaat werkelijk te verdienen.

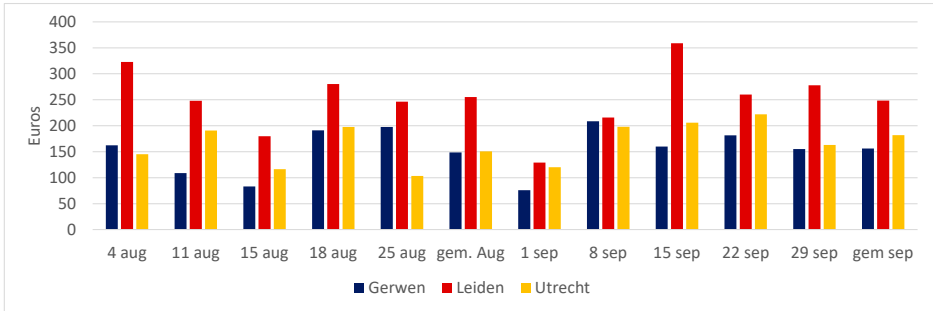
Dag van Allerzielen:

- bezoek brengen aan een kerk, publieke of half publieke kapel, met de bedoeling te bidden voor de zielen,
- 1 Onze Vader en 1 Credo bidden tot intentie van de Heilige Vader.

1 t/m 8 november:

- bezoek brengen aan een kerkhof,
- gebed voor de zielen in het vagevuur en tot intentie van de Heilige Vader

Collecten in de maanden augustus en september 2019

Kalender Gerwen

November

vr.	1	17.30	Lof	(Eerste vrijdag)
		18.30	Hoogmis	Allerheiligen (1 ^e kl.), verplichte feestdag
za.	2	9.00	Requiem (2)	(Eerste zaterdag)
		aansl.	Requiem (3)	Allerzielen (1 ^e kl.)
		10.30	gezongen Requiem (1)	
zo.	3	10.30	H. Mis	21 ^e zondag na Pinksteren (2 ^e klas); kinderzegening en zegening Hubertusbrood
ma.	4	18.30	H. Mis	H. Carolus Borromeüs, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Vitalis en Agricola, mart.
di.	5	18.30	H. Mis	H. Odrada, maagd (3 ^e kl; bisdom 's Hertogenbosch)
wo.	6	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	7	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Willibrordus, patroon van Nederland (1 ^e kl.)
vr.	8	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. van de vier HH. gekroonde Martelaren

za.	9	9.00	H. Mis	Wijding van de Basiliek van de Allerheiligste Verlosser (St. Jan van Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	10	10.30	Hoogmis	22^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	11	18.30	H. Mis	H. Martinus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Menas, mart.
di.	12	18.30	H. Mis	H. Martinus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
wo.	13	7.15	H. Mis	H. Didacus bel. (3 ^e kl.)
do.	14	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Josaphat, biss. en mart. (3 ^e kl.)
vr.	15	7.15	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	16	11.00	gez. H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3 ^e kl.)
				<i>Bijeenkomst Derde Orde</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	23^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	18	18.30	H. Mis	Wijding van de basilieken van de HH. Petrus en Paulus (3 ^e kl.)
di.	19	18.30	H. Mis	H. Elizabeth, weduwe (3 ^e kl.); ged. H. Pontianus I, paus en mart.
wo.	20	7.15	H. Mis	H. Felix van Valois, bel. (3 ^e kl.)
do.	21	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Opdracht van de H. Maagd Maria (3 ^e kl.)
vr.	22	7.15	H. Mis	H. Cecilia, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	23	9.00	H. Mis	H. Clemens I, paus en mart. (1^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	Plechtige viering H. Clemens I, paus en mart. (1^e kl.); ged. 24^e en laatste zondag na Pinksteren; <i>Patroonsfeest!</i>
ma.	25	18.30	H. Mis	H. Catharina van Alexandrië, maagd en mart. (3 ^e kl.)
di.	26	18.30	H. Mis	H. Sylvester, abt (3 ^e kl.); ged. H. Petrus van Alexandrië, biss. en mart.
wo.	27	7.15	H. Mis	H. Oda, maagd (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch)
do.	28	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	29	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Saturninus, mart.
				<i>Start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen</i>
za.	30	9.00	H. Mis	H. Andreas, Apostel (2 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>

December

zo. 1	10.30	Hoogmis	1^e zondag van de Advent (1^e kl.); kinderzegen
		13.00	1 ^e voordracht
Advents- bezinning		13.45	meditatie in stilte
		14.15	2 ^e voordracht
		15.00	Lof met Rozenhoedje
		16.00	einde

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht: Zaterdag 9, 23 en 30 nov. (van 10.30-12.00 uur)

Eucharistische Kruisvaarders: bijeenkomst 27 nov.

Derde Orde: bijeenkomst zaterdag 16 nov.

Geloofsverdieping volwassenen: zondag 17 nov. (liturgie)

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomst nader aan te geven

Patroonsfeest: zondag 24 nov.

Adventsbezinning: zondag 1 dec.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven
- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

November

vr. 1	18.00	Lof	<i>(Eerste vrijdag)</i>
	19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1^e kl.), verplichte feestdag
za. 2	9.00	Requiem (2)	<i>(Eerste zaterdag)</i>
	aansl.	Requiem (3)	Allerzielen (1^e kl.)
	10.30	gezongen Requiem (1)	
zo. 3	10.30	H. Mis	21^e zondag na Pinksteren (2^e klas); kinderzegen
vr. 8	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. van de vier HH. gekroonde Martelaren
za. 9	9.00	H. Mis	Wijding van de Basiliek van de Allerheiligste Verlosser (St. Jan van Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
	10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo. 10	10.30	Hoogmis	Kerkwijdingsfeest van de Kathedraal (1 ^e kl.; bisdom Rotterdam) (22 ^e zo. na Pinkst.)
vr. 15	19.00	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkkl. (3 ^e kl.)

za.	16	9.00	H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3° kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	23° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	22	19.00	H. Mis	H. Cecilia, maagd en mart. (3° kl.)
za.	23	9.00	H. Mis	H. Clemens I, paus en mart. (3° kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	24° en laatste zondag na Pinksteren (2° kl.); Koordag i.v.m. H. Cecilia
vr.	29	19.00	H. Mis	H. Radbodus, biss. en bel. (3° kl.; bisdom Rotterdam); ged. H. Saturninus, mart. <i>Start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen</i>
za.	30	9.00	H. Mis	H. Andreas, Apostel (2° kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>

December

zo.	1	10.30	Hoogmis	1° zondag van de Advent (1° kl.); kinderzegen
		13.00		1° voordracht
Advents- bezinning		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2° voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht: Zaterdag 9, 16, 23 en 30 nov. (van 10.20-12.00 uur)
Eucharistische Kruisvaarders: bijeenkomst zondag 3 nov.
Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomst nader aan te kondigen
Geloofsverdieping volwassenen en Militia Immaculatae: nader bericht per e-mail
Adventsbezinning: zondag 1 dec.
Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

November

vr.	1	18.00	Lof	<i>(Eerste vrijdag)</i>
		19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1° kl.), verplichte feestdag

za.	2	9.00	Requiem (2)	<i>(Eerste zaterdag)</i>
	aansl.		Requiem (3)	Allerzielen (1 ^e kl.)
		10.30	gezongen Requiem (1)	
zo.	3	10.30	H. Mis	21^e zondag na Pinksteren (2 ^e klas); <i>kinderzegen</i>
vr.	8	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. van de vier HH. gekroonde Martelaren
za.	9	11.00	H. Mis	Wijding van de Basiliek van de Allerheiligste Verlosser (St. Jan van Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
		9.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	10	10.30	Hoogmis	Plechtige viering H. Willibrordus, biss. en bel. (1 ^e kl.); ged. 22 ^e zondag na Pinksteren <i>Patroonsfeest!</i>
vr.	15	19.00	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	16	11.00	H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3 ^e kl.)
		9.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	23^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	22	19.00	H. Mis	H. Cecilia, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	23	11.00	H. Mis	H. Clemens I, paus en mart. (3 ^e kl.)
		9.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	24^e en laatste zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	29	19.00	H. Mis	H. Radbodus, biss. en bel. (3 ^e kl.; bisdom Utrecht); ged. H. Saturninus, mart.
				<i>Start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen</i>
za.	30	11.00	H. Mis	H. Andreas, Apostel (2 ^e kl.)
		9.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>

December

zo.	1	10.30	Hoogmis	1^e zondag van de Advent (1 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>
		13.00		1 ^e voordracht
Advents-		13.45		meditatie in stilte
bezinning		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen: zaterdags 9.30-10.30 uur

Bespreking missaal: zondags na de koffie

Geloofsleer voor catechumenen: zondags na bespreking missaal

Patroonsfeest: zondag 10 nov.

Adventsbezinning: zondag 1 dec.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 45

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 47

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 48

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

Bankrekening

**Steun het
Informatie-
blad!**

**Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23**

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 315

Vrijdag 22 november 2019

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- de hierbij ingesloten acceptgirokaart.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, eventueel ook na de H. Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 17,00.

2 Voorwoord

EEN KERK OP HAAR KOP

5 Gesprek met Pater Davide Pagliarani,; Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X

DE LITANIE VAN ONZE-LIEVE-VROUW

14 Getrouwe Maagd, bid voor ons.

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

20 Uitleg van de intentie – Haar Naam, zijn cappuccino: Maria, Marco d’Aviano en Europa’s redding

34 Misoffer voor de zielen

35 Schatkisten

36 Puntje

40 Bijbelse Geschiedenis

42 E.K.-Kerstkamp

VAN DE PRIORIJ

43 Jaarprogramma 2019

43 Mars voor het Leven

43 Mededeling

44 Onze Overledenen

44 In november: dagelijks een volle aflat voor de zielen in het vagevuur!

45 Collecten in de maanden augustus en september 2019

45 Kalender Gerwen

47 Kalender Leiden

48 Kalender Utrecht

50 Onze adressen in Nederland

51 District Benelux

51 Colofon